

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 6 1945

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer:*

Sadar Sahib:

Invasjonen i Frankrike.

— Meldeoppgaven i nr. 4.

— Råd til makkerpar. —

En bridgeprat med Halle.

— Ekspertklubben

m. m.

„Multibridge”

gir en morsom variasjon
fra robberbridge.

Fire personer kan delta i en
helafstens parturnering.

18 spill

kr. 5,25.

Fåes hos bok- og papirhandlere.

Sadar Sahibs bridgenoveller.

La det straks være sagt: «Bridgenoveller» av Sadar Sahib er den morsomste bridgebok jeg har lest. Dette skyldes to ting: Spillene, fine og vanskelige, overordentlig interessante og mesterlig fremstillet i Sadar Sahibs overlegne analyse. Og for det annet: Rammene, novellene, som omhandler merkelige og gåtefulle situasjoner, der grupperer seg om det edle spill bridge og løses ved hjelp av dette. Begga deler tilsammen gir boken dens store charme og vil tiltale bridgepillere av alle grader.

Boken er enestående på mere enn én måte. f. eks. også derved at den første anmeldelse kommer etter at den er utsolgt! Den er omsatt underhånden og uten offentlig omtale — så meget har jo måttet hemmeligholdes i denne tid —; men nå kommer den i nytt opplag, samtidig som en ny samling kan ventes. Så jeg gir det råd å passe på før alt igjen er revet bort.

Boken er kommet ut på Dybwads forlag.
A. Midsem.

Ettertrykk forbudt.

Invasjonen i Frankrike.

Novelle av Sadar Sahib.

Sadar Sahib (Isak Nielsen.)

Sadar Sahib har igjen beriket oss med en novelle, som bærer den forlokkende tittel: «Invasjonen i Frankrike», og som er hentet fra hans nye samling, der utkommer om kort tid. Vi er stolte over å være de første som får anledning til å offentliggjøre denne spennende og i dag så aktuelle beretning, og en sann fryd er det igjen å hilse på våre gamle kjenninger Blaymore og Morryton og beundre deres blennende bridgekunst.

Det var i skumringen en av de første mai-dager året 1944, at den amerikanske krysser «New Deal» sakte gled inn i Bristolkanalen. Den hadde hele dagen i det blikkstilte vær gått langsomt fram og tilbake mellom Cherbourg og Le Havre, hvor det selskap herrer som var ombord, hadde ofret all sin oppmerksomhet og sine ypperlige kikkerter på denne del av den franske kanalkyst. De fire fly, som var ombord, hadde de samme herrer benyttet flittig til korte tokter innover de franske kyst-distrikter.

Vel rundt Wales-pynten og inne i Bristolkanalen hadde hele selskapet slått seg gruppevis ned på akterdekket. Blant de mange eldre, alvorlig samtalende herrer, hvorav en flertal bar amerikanske og engelske admirals- og generalsuniformer, finner vi som et yngre innslag våre gamle bekjente Blaymore og Morryton. De var begge igjen i aktiv tjeneste, den første i arméen, den siste i marinen. Bogge var for anledningen attasjert de ombordværende høye engelske militære av hær og flåte. En del unge amerikanske offiserer var også ombord. De var på samme måte attasjert de amerikanske militærspisser. Blant alle disse strålende uniformer såes et par sivilklede. Den ene var en liten, spinkel, gammel herre, som stod og talte med skipets kommandør. Han stod og småtrippet av bare iver, gestikulerte sterkt og synes fylt av vivasitet. Det var vår gamle bekjent fra beretningen om «Haren og Flåten» — det var gamle Domell. Den annen sivile kjenner også leserne på hans høye, ledige skikkelse og lette, løse gang, der han går fram og tilbake på dekket i samtale med oberst Cunningham av det amerikanske flyvåpen. Det var lord Denborn.

I dag, da vi alle vet hvor invasjonen fant sted, hvordan den ble gjort og hva resultat den brakte, og vi alle er fulle av beundring for disse menn som gjennomførte denne dristige og storslagne plan, i dag er det lett for oss å domme. Men for dem som hadde ansvaret før den ble gjort, for dem som skulle bygge opp dette gigantiske foretagende som heter invasjonen i Frankrike, for dem kunne nok timer av tvil og engstelse melde seg. Intet under at de gjerne ønsket uttalelser og meninger av sine lands eldste og mest erfarne menn på de militære områder både til lands og til sjøs, selv om de var ute av aktiv tjeneste. Og ombord på «New Deal» var nettopp samlet en flerhet av Amerikas og Englands tidligere ledende militære autoriteter av alle våpen. De hadde et par dager ombord på krysseren faktisk det verdende operasjonsfelt, og samtalen gikk nå alvorlig, rolig og saklig om muligheter og vansker ved invasjonsplanene.

Da krysseren et par timer senere duvet sakte for sine ankere i en lun, liten bukt, var middagen tilende. Ved kaffen og sigarene i krysserens mer enn alminnelig rommelige ofisersnesse, foreslo den amerikanske admiral, som ved Santiago fikk sin første dekorasjon som ung kaptein, at man skulle ta en liten hvil ved bridgen.

«Det kan være godt å få tankene penset over på noe annet en stund,» bemerket han — «og bridgen burde egne seg godt til det» — det var et lunt blink i de klare, kloke øynene. Han hadde hørt at det blant de yngre ombord var flere særlig dyktige spillere, som endog hadde navn blant bridgens store. Og nå ville han og hans gamle venn fra spanskekriegen, general X, ha en robber med de lærde, for «vi er slett ikke så ille vi gamle heller,» føyet han småleende til. De to gamle herrer fra det amerikanske krigsdepartement delte ikke den oppfatning, som selv nå for tiden ikke er helt sjelden, nemlig at bridge er et ørkesløst tidsfordriv. De hadde gjennom mange år og ved mange bridgebord lært at omtanke og snarrådighet, kombinasjonssans og slutningsevne hadde et godt arbeidsfelt i bridgen. Og dette var alt sammen egenskaper som hos unge militære burde utvikles og fullkomngjøres mest mulig. Og når alt arbeid var gjort kunne såmen ikke noen robbere skade, tvertom, det var kanskje den beste form for en avveksling.

«Men før vi går over til bridgen,» sa admiralen, «kunne det være interessant å høre hva dere unge mener om de planer vi nå har diskutert.» Admiralen, som ved den øvre bordende hadde samlet en krets av spissene om seg, vendte seg mot en del unge engelske og amerikanske offiserer som satt ved den nedre bordende. «Vi eldre» — han nikket mot sine nærmeste bordfeller — «vi er vel kanskje med årene blitt for forsiktede og betenkte. Vi er jo i stor tvil om hva vi skal mene om de vedtatte planer — og om de vil lykkes. Hva mener nå De, Cunningham — vil det lykkes, tror De?»

«Jeg sier som min venn Denborn,» bukket Cunningham — «jeg tillater meg, herr admiral, å stille tingene om. Hvorfor skulle det ikke lykkes?»

«Det er så — det er så, innskjøtt general X, — men vi må være oppmerksomme på at vi ikke aner hva fienden kan møte oss med. Han har hatt år til å utbygge sine stillinger, og hans dyktighet er der jo ikke tvil om. Hans styrker og bakre posisjoner kan bli oss en uhyggelig overraskelse — og vi vet jo hva det vil bety for oss og krigens varighet, hvis dette skulle mislykkes. Et enkelt kort kan jo oddelegge den beste kontrakt og det mest gjennomførte spill. Selv om vi nå kjenner en hel del av fiendens kort — alle kjenner vi jo ikke.»

«Men det er vel neppe heller nødvendig, herr general,» sa Cunningham rolig — «fiendens styrke og forberedelser vil jo under kampens utvikling etterhvert komme for en dag» — han gjorde en liten pause — «på samme måte som motpartens hender avdekkes etterhvert under spillet.»

Admiralen smilte. «Vi vet nok De kan føre både Deres flyvere og Deres kort, Cunningham; men er De oppmerksom på at dette foretagende er som å spille en storeslem i grand uten tretten sikre stikk. Det er ikke plass for finesser i dette spill, og en skvis er kanskje ikke mulig. Hva mener våre unge engelske venner?» fortsatte han — han vendte seg mot Blaymore og Morryton.

«Uten tvil,» sa Blaymore, «er dette foretagende som å spille en storeslem, og at der da kreves en veldig overvekt i styrke er en velkjent sak, men alle tretten stikk behøver jo ikke å kunne legges opp straks — da ble det jo ikke noe spill,» føyet han til. «Kan vi orientere oss over fiendens posisjoner og...»

«Jeg tror nok de nødvendige styrker både tillands og tilsjøs og i luften er forhånden,» sa admiralen alvorlig. «men vi kjenner jo ikke fiendens muligheter tilbunns. En liten tue kan velte et stort lass.»

«For å holde oss til sammenligningen med bridgen,» avbrøt general X, «så vil det uten tretten opplagte stikk måtte innebære en viss risiko om kortene er aldri så gode — det må vel innrømmes. Om fiendens kort har vi ingen anledning til å få vite noesomhelst før under selve spillet, det vil si under selve kampen — og det kunne jo da tenkes å være forsent. Men hvor lenge vi enn venter kan vi heller ikke i framtiden være sikre på tretten opplagte stikk, såvidt jeg kan forstå, og da — er dere ikke enige?» spurte han henvendt til de yngre.

«Jo,» sa Cunningham — «i krig er et slags utfall aldri helt sikkert, så en oppsettelse fører ikke til noe. Og dessuten,» la han til med et nikk til Blaymore og Denborn, «tror jeg neppe våre engelske venner her mener tretten opplagte stikk er nødvendig for å vinne en storeslem i grand — eller hva, Blaymore?»

«Men det må være umulig,» knurret gamle Donnell. «Man vet jo intet om motspillernes»

kort, og satsen kan jo være en hvilken som helst, så ugunstig som mulig for spilleren som hverken aner fordeling eller plassering — dessuten utspillet — nei, det er umulig. Donnell var et øyeblikk fanget inn av sin gamle, kjære hobby, bridgen. Nei, Blaymore, uten tretten opplagte stikk kan ikke...»

«Har vi styrke nok til å orientere oss over fiendens posisjoner og finne hans eventuelle svake punkter og utnytte disse, så er det jo mulighet for å utmanøvrere ham,» sa Blaymore. «Vi behøver ikke ha styrke nok til å knuse ham på hvert eneste enkelt punkt samtidig. Det er det samme prinsipp som skvisen i bridge, som jo alle kjenner.»

«De er altså enig med Cunningham, forstår jeg, ja, ungdommen synes ikke å ha forandret seg,» smilte admiralen til de eldre rundt bordet — «engstelige er de nå ikke. Men når dere nå ingenting vet om fiendens hender, så kan han ikke bli skviset, som Donnell sier — det er jo en umulighet. Og her er tilfellet analogt.»

«Er vi, som sagt, sterke nok til å lokalisere fiendens posisjoner, så er det ikke umulig,» sa Cunningham — «og så sterke tror jeg vi er.» «Det tror jeg nok også, men hverken De, Cunningham, eller De, Blaymore, kan vinne en storeslem med bare tolv sikre stikk, når motspillerne kan gjøre det utspill de vil, og ha den i enhver henseende for sitt spill mest ideelle fordeling.»

«Jo, det kan vi da. Vi fant et slikt spill, Blaymore og jeg, for en tid siden, da vi reiste hjem fra Østen sammen. Det kan gjøres på flere måter, men vi ble stående ved...»

«La oss se det spillet — general X var meget ivrig — «kom med et kortspill — det må vi sannelig se nærmere på, Cunningham — vær så vennlig å legge spillet opp for oss.» Oberst Cunningham la opp disse to hender.

- ♠ Ess K 3 2
- ♥ Ess K D Kn 2
- ♦ Ess 4 3 2
- ♣ Ingen

	N	
V		Ø
	S	

- ♠ D 6 5 4
- ♥ 5 4 3
- ♦ K D 6 5
- ♣ Ess K

«Men fiendens hender?» spurte generalen — «og hvem er spiller?»

«Dette er våre styrker,» sa Cunningham. «Hva fienden vil foreta seg og hvor hans angrep kommer, det vet vi ikke. Vi har deres egne ord for, herr general, at vi intetsomhelst vet om fienden.»

Admiralen lo. «Det er ikke dårlig. Jeg forstår det slik at det er likegyldig enten Nord eller Syd er spiller, og at et hvilket som helst

utspill kan gjøres. Ja ja. — men her kan jeg ikke følge med» — han så over på sin gamle venn, generalen — hva sier du?»

«Jeg tror vi kaller en av hendene Cunningham og den annen Blaymore — og så vil vi ha de to feltherrer gi oss en orientering over operasjonene» — generalen nikket vennlig til de to.

«Kanskje du vil, Bill,» Cunningham vendte seg mot Blaymore, men Blaymore rystet benektende på hodet.

«Godt, så får jeg,» sa amerikaneren. «Vi skal summarisk behandle fiendens første framstøt, utspillet. Hva der enn spilles ut vil spilleren ha det i sin makt å være inne hos Nord etter femte stikk og disponere over disse styrker, idet Nord har kastet en spar på Syds kløveress.»

- ♠ K 3
- ♥ K D Kn 2
- ♦ 4 3
- ♣ Ingen

	N	
V		Ø
	S	

- ♠ D 6 5
- ♥ 5 4
- ♦ D 6
- ♣ K

Og nå har vi allerede meget god rede på fiendens posisjoner, idet vi allerede vet hvilken som har hold i hjerter og ruter.»

«Riktig nok,» nikket generalen — «har begge fulgt hjerter er fargen godspilt, og har begge fulgt ruter to ganger, er ruterfargen godspilt.»

«Operasjonene vil nå utvikle seg forskjellig,» fortsatte Cunningham, «ettertersom fiendens stillinger viser seg å være. Først tar vi den posisjon at hjerterholdet er hos Øst.»

Har nå Øst også ruterholdet, vil spillet utvikle seg slik: Etter to sparstikk, et kløverstikk hvor Nord kaster en ruter og derpå tre hjerterstikk, på det siste kaster Syd en spar, er Nord inne med en hjerter og en ruter, idet Syd har to ruter, Damen annen igjen. Øst må enten ha to ruter igjen, og da står Nords hjerter, eller Øst har en hjerter og en ruter og Syd gjør to stikk for sine rutere.

Har Vest ruterholdet har vi følgende situasjon:

- ♠ K 3
- ♥ K D Kn 2
- ♦ 4 3
- ♣ Ingen

Ruterhold her.

	N	
V		Ø
	S	

Hjerterhold her.

- ♠ D 6 5
- ♥ 5 4
- ♦ D 6
- ♣ K

Nord spiller nå tre ganger hjerter — tredje gang kaster Syd en ruter. Så spilles Syd inn på ruterdamen og spiller sin kløverkonge. Nå kan ikke Vest kaste sin ruter, ti isåfall beholder Nord sin og gjør stikk på den. Vest må kaste et annet kort og Nord kaster da sin ruter. Nå er det gått ti stikk og Nord og Syd har

♠ K 3 ♥ 2	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td><td style="padding: 2px;"></td><td style="padding: 2px;"></td></tr> </table>	V	N	Ø	S			En hjerter To andre kort
V	N	Ø						
S								
Syd ♠ D 6 5								

Og Syd—Nord gjør tre sparstikk.
 «Dette ser ikke bra ut for våre påstander, Donnell» — admiralen vendte seg leende til Donnell — «det ser ikke videre lyst ut for umuligheten — fortsett bare, Cunningham.»
 «Motspillets annen hovedposisjon er den, ai hjerterne viser seg å sitte hos Vest.
 Sitter nå også ruterne hos Vest, får vi denne stilling:

♠ K 3 ♥ K D Kn 2 ♦ 4 3 ♣ Ingen	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td><td style="padding: 2px;"></td><td style="padding: 2px;"></td></tr> </table>	V	N	Ø	S		
V	N	Ø					
S							
♠ D 6 5 ♥ 5 4 ♦ D 6 ♣ K							

Etter to sparstikk, et kløverstikk — Nord kaster ruter 3 — og tre hjerterstikk er Vest skyiset, idet han på kløverkonge må forkaste seg enten i hjerter eller ruter. Syd kaster på Nord's tredje hjerter en spar.
 «Det ser mørkere og mørkere ut for oss, Donnell.» kneppet admiralen.
 «Hvis nå ruterholdet er hos Øst, så er situasjonen like klar.» gikk Cunningham videre. Det er kanskje best å stille det opp.

♠ K 3 ♥ K D Kn 2 ♦ 4 3 ♣ Ingen	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td><td style="padding: 2px;"></td><td style="padding: 2px;"></td></tr> </table>	V	N	Ø	S			Ruterne her
V	N	Ø						
S								
Hjerterne her ♠ D 6 5 ♥ 5 4 ♦ D 6 ♣ K								

I dette tilfelle spilles først Nord's sparkonge, derpå en ruter til Syds Dame. Så følger kløverkonge og derpå følger Nord's tre hjertere. Idet tredje hjerter spilles er de fire hender

♠ 3 ♥ 2 Hjerterknekt utspilt	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td><td style="padding: 2px;"></td><td style="padding: 2px;"></td></tr> </table>	V	N	Ø	S			En ruter To andre kort
V	N	Ø						
S								
To hjertere Et annet kort								
♠ D 6 ♦ 6								

Øst må nå holde sin ruter og Vest har to hjertere. Nord—Syd gjør resten.»

«Ja, såmen lar det seg gjøre — det hadde jeg aldri trodd — jeg undres på om ikke vi to ved leilighet skylder selskapet et glass champagne, Donnell.»

«Men hvor ble det av kløverfargen, Cunningham, såvidt jeg har hørt har De ikke nevnt motspillernes sterke kløverfarge en eneste gang.»

«Vi talte også om den da vi holdt på med spillet, men Blaymore sa...»

«Hva sa Blaymore?» spurte generalen interessert.

«At det var fjendens hemmelige våpen,» smilte Cunningham.

Det trakk litt i ansiktene rundt bordet, da generalen fortsatte.

«Dere unge mener det er betydningsløst — det kommer ikke med i spillet, skjønner jeg.» smålo generalen. «Kanskje det, kanskje det. Men det er litt respektløst overfor våre motstandere som jo har — nå ja, ja, ungdom og respektløshet — det er —»

Her ble oppmerksomheten vendt mot et lite sidebord hvor man hørte gamle Donnell si til Blaymore, Cunningham og Morryton med en litt irritert stemme:

«Men var spillet gått i trumf, vilde det nå blitt bet da — det manglet altså litt i den absolute sikkerhet, mine herrer — det er ennå en plass for umuligheten, forstår jeg.»

«Jeg tror ikke det, herr Donnell» — Morryton vendte seg med noen forklarende ord til den amerikanske general og admiral, som begge var kommet bort til bordet for å høre hva det der foregikk.

«Ja så. De mener at en syver i trumf også kan gjøres uten tretten sikre stikk og uten å kjenne fiendens kort — det var interessant — får vi lov å se det?»

«Men det må forutsettes at ingen motspiller er født renons i noen farge, men da kan...»

«Naturligvis kan fienden ikke vicere det.» sa admiralen — «det ville jo bety at han totalt manglet enten land-, sjø- eller luftstyrke eller det ukjente, hemmelige våpen — og det

kan vi jo ikke godt tro.» admiralen var i godt lune — «men der ligger visst spillet allerede.»

På sidebordet hadde lord Deuborn lagt opp disse to hender. Han bemerket at det egentlig var Morrytons idé, men at både Blaymore og andre kjente til det.

Admiralen slo Morryton på skulderen med et gemytlig:

«Nå er det flåtens tur å vise hva den dner til.»

«Ja, hjerter er trumf,» sa Morryton, han viste hen til kortene.

♠ K 10 4 3 2
♥ Ess Kn 5 4 3
♦ 2
♣ Ess 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ Ess D 5
♥ K D 6 2
♦ Ess K D 10 9
♣ 3

«Det er vel igjen likegyldig hvem som er spiller og hva utspillet er,» bemerket admiralen.

«Ja, bevares — flåten kan ikke være dårligere enn de andre våpen,» sa Morryton

«Så får vi kanskje høre manøvens forløp,» fortsatte admiralen — han så seg rundt — det var en flokk som kunne sin bridge de, som stod rundt bordet.

Vi skal summarisk som forrige gang behandle utspillet og trumfingen, som jo må skje straks etter første stikk. Vi må ta den mulighet med at alle utværende trumfer sitter på én hånd. Uansett hva utspillet er og etter at samtlige trumfer er tatt ut, kan spilleren ordne det slik at han er inne på Syds hånd etter syvende stikk med sin styrke delt således:

♠ K 10 4 3
♥ 3
♦ Ingen
♣ 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ E 5
♥ Ingen
♦ K D 10 9
♣ Ingen

Vi vet ennå intet om fiendens kort eller hans fordeling, vi vet bare det ene at hjerter har ingen av motspillerne.

Når nå Syd spiller Konge og Dame i ruter, er denne farge lokalisert, for følger Øst og Vest begge ganger er en ruter godspilt hos Syd, idet der da er gått ti kort i fargen.

Er ruterholdet hos Vest er jo det videre spill liketil, da Syd må få et ruterstikk enten på sin tier eller nier. Er stillingen imidlertid denne

♠ K 10 4 3
♥ 3
♦ Ingen
♣ 2

	N	
V		Ø
	S	

Ruterhold her

♠ Ess 5
♥ Ingen
♦ K D 10 9
♣ Ingen

så spilles også her tre ganger ruter, idet Nord trumfer tredje gang. Nå har Øst ruterknekt igjen. Da ingen av spillerne var renons i noen farge ved spillet begynnelse, er der nå gått fem spar, idet Nord på Syds to stående ruter har kastet sin kløver og en liten spar. Og de tre kort på de fire hender er nå

♠ K 10 4

Tre ukjente kort
Ingen ruter

	N	
V		Ø
	S	

Ruterknekt
To ukjente kort

♠ Ess 5
♦ 9

Og nå spilles fra Nord en liten spar. Følger nå Øst vil også Vest følge fargen, for der er tre spar hos motspillerne, og Øst kan høyst ha to. I dette tilfelle gjør Nord—Syd tre sparstikk, da der nå kun er en spar igjen hos motspillet. Følger Øst ikke spar, sitter Knekten tredje hos Vest. Nord har da saksen over Vests Kn, 9 med sin Konge, ti.

«Pen manøvre — meget pen manøvre — flåten hevdet seg briljant,» admiralen klapet og flere med ham. «Men hvor ble der av kløverfargen — jeg trodde det var en trussel der.»

«Nei, hør nå, gamle venn,» lo generalen. «har du glemt det hermelige påpen — det synes ikke riktig å være noen fart i det tross dets store styrke.» Generalen så seg rundt i de eldres krets.

«Jeg andres på,» sa han, «om det ikke ville være en tanke å slutte seg til de vedtatte planer — vi gjør visst intet godt ved å ha betenkeligheter, de unge synes å greie tingene bedre enn vi.» De mange nikkende og smilende grå hoder rundt bordet fortalte at generalen hadde funnet uttrykk for den alminnelige mening.

Men den skål som ble drukket, da champagnen senere på aftenen ble brakt inn, hadde ingenting med bridge å gjøre.

BLOKK-BLAD

Det er sommer og sol i et fritt Norge. Vårt land har kledd seg til fest. Begivenhetene følger slag i slag så en nesten mister pusten. Hver dag hender det noe, og hver dag opplever vi noe stort og skjont. For første gang på 5 år kan vi synge og juble av fullt hjerte og være riktig glade. Vi har gjenfunnet vårt største klenodie: Friheten!

At bridgen i disse så sollyse dager kommer litt i bakgrunnen er ikke annet å vente. I krigsårene skjelnert vi ikke mellom vinter og sommer, for da var alle dagene like mørke. Vi trengte å koble av en gang i mellom, og tusenvis av oss fant at den beste avleder var et slag bridge i hyggelig lag. På den måten glemte vi for en stakket stund alt det leie og vonde i en hard tid. Ja selv på de mest strålende sommerdager tok vi gjerne en liten bridgefight, ja kanskje nettopp på slike dager, for det var alt en sommer i vårt sinn. Men nu! Ja nu har vi fått den riktige sommer og trenger så visst ikke å ty til bridgen for å få tankene vekk fra all det svarte og uhyggelige som vi hørte om og som vi opplevet. I kraft av friheten kan vi igjen glede oss over livet og nyte det på den riktige måten.

Så melder spørsmålet seg: Vil bridgen nu komme ned i en bølgedal etter sin fantastiske blomstringsperiode under krigens år? Vil de tusener av idrettsmenn som i disse år valgte bridgen som sin hobby legge den på hyllen? Vil folk under de nye forhold finne så mange nye felter for underholdning i ledige stunder at deres interesse for bridgen minskes eller helt bortfaller? Vi tror det ikke, iallfall ikke i nenneværdig grad. Dertil er bridgeentusiastenes antall for stort — alle disse som er blitt fanget inn og tryllebundet av det vunderlige spillet som heter bridge. Det er ikke hundreder og ikke tusener, men titusener. De gir ikke slipp på en hobby som har gitt dem så megen glede, og som de vet fortsatt vil skaffe dem så megen glede. De vet at også i fredstid er bridgen en utmerket avleder fra hverdagens små problemer. Ved kortbordet hygger en seg med gode venner og kjemper spennende dueller i kraft av den uendelighet av kombinasjoner som de 52 kortene kan gi. Nei — vi tror at bridgelivet fortsatt vil blom-

stre, serlig når det gjelder konkurransebridgen, og at vi framover kan vente oss bridgesteovner av større dimensjoner.

Akkurat nå er det forholdsvis stille som en følge av de ekstraordinære forhold. Parmesterskapet i Oslo, som var nådd til 8. runde, måtte foreløbig innstilles, dels på grunn av vanskeligheter med lokale, og dels fordi flere av spillerne var knyttet til hjemmefronten. Det skal — etter hva vi hører — ansluttes i løpet av august måned. Derimot skal Oslo-cupen spilles ferdig i midten av denne måned. Så har vi Sinsen Bridgeklubbs jubileumsturnering, som startes i disse dager, og som har fått meget stor tilslutning. Den årlige pokalturnering mellom bankene i Oslo — den såkalte Bank-cupen spilles også nå og har samlet en deltagelse på ikke mindre enn 19 lag.

Av et sirkulære som Norsk Bridgeforbund har sendt ut til klubbene ser vi at forbundsstyret i møte den 5. juni 1945 har truffet vedtak om at personer som etter 8. april 1940 har vært medlemmer av Nasjonal samling eller er eller blir straffet for å ha vist unasjonalt holdning under krigen ikke lenger kan være medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Bridgeforbund. Denne beslutning er så selvfølgelig at den ikke trenger nærmere kommentar.

Av samme sirkulære fremgår det at forbundsting vil bli holdt i slutten av september måned, og at sluttkampene om Norgesmesterskapet 1943 (utsatt), vil bli spilt i forbindelse med tinget. Dette under forutsetning av at det ikke oppstår noe vanskeligheter med reise-tiltølse og lokaler. Forøvrig henviser vi til sirkulærets ordlyd, inntatt annet sted i bladet.

Som bekjent kommer ikke bridgemagasinet ut i juli og august. Neste nummer blir altså sendt ut i september. Vi øker fra nå av magasinet med 4 sider, noe som vi håper leserne foreløbig er fornøyd med, inntil papirrasjoneringen blir endelig opphevet. Forøvrig blir utstyret som hittil, inntil årets utgang. Fra 1. januar 1946 går vi over til vanlig om-slag etter gammelt mønster, og håper da å kunde gi leserne et så godt, fyldig og innholdsrikt blad som de økonomiske forhold til-

Til Norsk Bridge-Magasin's lesere.

1/2 pris

Av N. B. MAGASIN for 1944 kan skaffes fra og med nr. 2 så langt opplaget rekker.

1/2 pris

later det. Vi arbeider forresten med flere nye ideer, som vi i sin tid skal komme nærmere tilbake til. ..

Her forleden traff vi på Aftenpostens populære bridgemedarbeider, Johannes Brun, som nå er blitt major. Han reiste først til Sverige, og ble siden kalt over til London. Og nå er han altså tilbake her igjen, frisk og spenstig. Foreløbig er han opptatt av militære gjøremål, men etter hva vi hører skal han så snart han får tid ta fatt på bridgespalten igjen. Det blir sikkert et gledelig gjensyn!

Andre kjente bridgefolk har også vært i utlendighet, som f. eks. Hans Munkeby, Kai Nyquist og Arild Feldborg. De to første har vært i England, mens Feldborg har vært i Sverige. Vi har allerede hatt fornøyelsen av å hilse på dem, og de var alle i beste velgående. De kjente spillere Per Clausen og Sverre Haagensen er fremdeles i Stockholm i arbeidsmedfôr, men forhåpentlig varer det ikke så lenge før vi har dem her igjen.

Dommerne er i full sving med å gå gjennom resultatlistene fra vår store bridgeturnering. Premielisten vil foreligge i septembernummeret. På annet sted i dette nummer gjengir vi endel av spillene fra turneringen, idet vi har fått oppfordring herom fra flere hold. Skulde noen ønske nå å spille hele turneringen (utenfor konkurranse) i treningsøyemed, eller

få spillene med kommentar til selvstudium, kan dette la seg gjøre ved skriftlig henvendelse til redaktøren. Alt materiellet vil da bli levert til redusert pris, kr. 10,00 per sett (opprikelig pris kr. 20,00), så langt opplaget rekker.

Meddelelse fra Norsk Bridgeforbund.

- Forbundsstyret har besluttet at de som:
1. etter 8. april 1940 har vært medlem av N. S. uten ved første anledning å melde seg ut av partiet,
  2. etter ovennevnte tidspunkt har søkt om opptagelse i N. S.
  3. er eller blir straffet for å ha vist dårlig nasjonal holdning under krigen ikke kan være medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Bridgeforbund.

Forbundsstyret har bestemt at ting vil bli holdt i slutten av september, hvis reiseforholdene gjør det mulig.

Sluttkampene om Norgesmesterskapet for 1943 for klubber vil bli spilt i forbindelse med tinget, hvis det blir mulig å skaffe lokaler.

Finalekampene om Norgesmesterskapet for par 1943 vil ikke bli arrangert.

En bridgeprat med Halle.

Herrefolket og bridge hører heldigvis ikke til de store kapitler. Den almindelige tysker forbinder intet som helst med bridgespillet, som i førkrigstyskland fortrinnsvis ble dyrket av pensjonerte marineoffiserer og forretningsfolk med personlig kontakt med utlandet. Hadde Terboven og hans gjeng ant at norsk bridge var en mektig sosial faktor, med en vidt forgrenet og ypperlig utbygget organisasjon, hadde de sikkert prøvet å sikre seg den også. Men nå gikk bridgen klar av all nazifisering, mens sjakkorganisasjonene meget tidlig ble overtatt og lammet. Sjakk vet tyskerne hva er.

Fritt Folk forsøkte seg med et angrep på bridgen som et «utpreget jødespill», men ble tilbakevist av noen statsbærende bridgedyrkere, som hevdet at spillet tvertimot i høy grad appellerte til de beste øriske og germanske karakteregenskaper.

Hvor det er herlig å være ferdig med alt dette sprøyet, å kunne leve og puste og spille kort som mennesker.

Ellers har bridgen gjort sin store nytte ikke minst i fengslene og fangeleirene. Den var

en kjærkommen — og selvsagt forbudt — avveksling på Grini, og den fulgte mange av fangene ned til Tyskland. Offiserene i Schildberg dyrket den helt planmessig hele tiden, med turneringer, instruksjon og alt til faget hørende. De to sperreområder i leiren, «gymnas» og «seminar», hadde hver sin bridgeklubb og det ble spilt flittig, både innbyrdes og mot hverandre. Gunnar Germundson, Thorvald Moe, Kjevik, Anth. B. Nielsen var blant de ledende, og medlemstallet gikk opp i hundreder. Interessen var like stor blant studentene, men her var vilkårene ikke alltid så gunstige. Men det ble da spilt mange turneringer, også Halles høstturnering, forteller Skiensguttene og Astra-spilleren Stang-Wolf.

I det hele tatt var koristokken framme der forholdene på noen måte tillot det, enda den var alt annet enn velsett av fangevokterne. Selv på Victoria Terrasse ble den tatt fram, til trøst og lindring. En gruppe av bombegislene, bombefender-kommando 3 A, fikk så sent som i begynnelsen av april endog i stand en veritabel turnering under gårdsplassen på Victoria Terrasse. Advokat Bugge-Danielsen og dr. Soyland seiret i denne sikkert enestående åndstevling midt i Gestapos høyborg.

I Stockholm hadde de norske flyktningene egen bridgeklubb, med mange kjente spillere. Sverre Haagensen måtte stikke av like etter å ha vunnet Osломesterskapet på A.B.C.-lag, men gikk øyeblikkelig inn for å vinne mester-skapet for Stockholm (jiggen), hvilket også lyktes ham. Han måtte reise før de siste finalekampene, men seiren var da allerede sikret. Som makker hadde han en annen kjent Oslo-spiller, Arild *Feldborg*, Chat Noirs populære husdikter, som for øyeblikket er løytnant i de norske polititropper. De spilte på vår gamle venn *Fauts* lag.

Hans *Munkeby*, og senere *Johannes Brun*, var i London, så det ble nok spilt der også.

Så var det *coupet* uten navn. Noen navnekonkurranse synes meg ikke nødvendig: det såkalte navnløse *coup* er nemlig ikke navn-løst. Det har endog et meget godt og helt naturlig navn etter den mann som først har skrevet om det og gjort det tilgjengelig for det store bridgepublikum: østerrikeren *Hulek*. Diplomingeniør *Leopold Hulek* var før An-schluss en av Wiens ledende bridgeeksperter, og både i Østerrike, Ungarn og Tsjekko-Slovakia har det *coupet* vi snakker om alltid båret hans navn. *Huleks coup* var i sin tid også betegnelsen på dette kommunikasjons-brudd-spillet her i Norge. Jeg husker spesielt, det er snart 10 år siden, at jeg formulerte en definisjon på *Huleks coup* (dengang referert i *Morgenbladets* bridgespalte). Den lød om-trent slik: *Huleks coup* er en spillemåte hvor-ved en tvinger den av motspillerne inn som ikke kan utnytte inkomsten til å skaffe makker stjelestikk.

Grünwalds coup er ikke laget av *Grün-wald*, men først publisert av ham. Det navn-løse ble først publisert av *Hulek*, og skal der-for heller ikke være navnløst lenger.

Den samme *Leopold Hulek* har også ut-arbeidet eget meldesystem (*Tre-Souer-Syste-*

met), og jeg kan ikke nekte meg fornøyelsen av å gjengi en meldeprøve:

♠ K D Kn 9	N V O S	♠ 10 5 4 3
♥ Ess D Kn 10		♥ 6 5 4
♦ Ess Kn		♦ 7
♣ Ess K D		♣ 9 8 7 5 2

Vest er giver. Ja, hvordan ville De melde? Etter *Vienna* er det en enkel sak å nå 4 spar, som må sies å være en god kontrakt. Etter *Culbertson* er det atskillig verre, da Vest ikke helt fyller kravene til 2-åpning (skal helst ha gjennombar 5-kortsfarge), men det skulle da gå det også. (Enhver forstandig *culbertianer* vil tross alt åpne med 2 spar.)

Imidlertid er det ikke 4 spar, men 6 klø-ver som er den beste kontrakt. 6 Kløver av-henger jo bare av en finesse, og skal objek-tivt sett meldes. (Derimot ikke 6 spar, grunnen finner De selv etter å ha studert de to hender). Men hvordan i all verden komme i 6 kløver?

Hulek gjør det på følgende elegante sett (hold Dem fast):

<i>Vest</i>		<i>Øst</i>
1 ♣		1 gr.
2 ♠		3 ♣
3 ♥		3 ♠
3 gr.		4 ♣
4 ♦		4 ♠
5 ♣		6 ♣

Jeg er redd for at dette system ikke vil bli godkjent av Norsk Bridgeforbund, men det er selvsagt ikke fullt så ilde som det hø-res. Hver melding har sin eksakte betydning både med hensyn til fordeling og honnør-stykke, og er forsåvidt ikke stort mer kunst-ig enn mange av de lovlige konvensjoner vi bruker.

Men du verden for en labyrinth.

Bridge er også poker, men poker er ikke også bridge. Bridge er både logik og psyko-logi, poker er bare det siste.

Alle virkelige gode spillere mestrer nu spilleteknikken så å si til fullkommenhet. (Helt fullkommen kan dog ingen bli.) Men nettopp derfor får det psykologiske moment stadig større betydning, det er her eliten skil-les ut fra dygtigheten, mesteren fra ekspertten.

Her er et spill:

♠ 9	N V O S	♠ 8 5
♥ Kn 8 4		♥ K D 10 9 5 3
♦ Kn 10 9 8		♦ 7 5 3
♣ D 10 8 4 2		♣ 7 3

♠ Ess K D 6 4 2	♠ 6 2
♥ 6 2	♥ 6 2
♦ Ess K	♦ 6 2
♣ K Kn 5	♣ 6 2

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 99756.

Syd hadde åpnet med 1 spar, og sluttmeldingen ble 7 spar, som nok er i dristigste laget. Vest begynte med ruter kn. Syd kom inn og trakk sp. ess konge.

Hva vilde De kaste som Vest på andet sparspill?

En begynner vilde kastet kl. 2. Begynnere kaster et hvilket som helst kort som ikke har utsikt til å ta stikk. Den mer skolerte spiller vilde ha lagt kløver 8, for å gi makker beskjed om at han holder fargen. En god spiller vilde ha lagt kl. 2, i psykologisk øiemed, altså for å skjule damen.

Dette ble også gjort, da spillet forekom. Men også Syd var en stor psykolog, ja større enn Vest, viste det seg. Med det samme kl. 2 kom på bordet, så han til seg selv: hvorfor i all verdens rike hiver Vest straks en kløver og viser svakhet på en måte som nesten virker demonstrativ? Her er det nok ugler i mosen, later det til.

Og dermed vant vår Syd spillet, ved ganske enkelt å skvise Vest. (Enda Øst dekket makker så godt han kunde og tvilholdt på sine to små kløver til det siste.)

Dette er ingen vanskelig skvis, det vanskelige er å velge riktig mellom skvis og finesse. Hadde Vest begynt med å lempe hjerter, som han ser han ikke kan få bruk for, vilde valget falt adskillig vanskeligere for Syd.

Også kløver 8 vilde være et meget godt kast. Den beste form for diplomati, har Bismarck sagt, er å være ærlig, da er en sikker på å bli tillagt andre motiver enn de en i virkeligheten har.

I diplomati, i poker, og i bridge.

R. Halle.

Autoriserte bridgelærere.

Norsk Bridgeforbund meddeler at Edm. Dokka, Oslo, og Finn Nielsen, Oslo, er autorisert som bridgelærere, etter bestått prøve.

Problem nr. 29.

<p>♠ K 5 ♥ Ess Kn 10 8 ♦ Ess D 9 5 ♣ 10 8 3</p>	<p>♠ Kn 10 8 6 4 2 ♥ 7 ♦ 10 4 3 ♣ Ess 9 6</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	<p>♠ Ess 7 3 ♥ K 9 6 4 2 ♦ K Kn 6 ♣ D 5</p>	<p>♠ D 9 ♥ D 5 3 ♦ 8 7 2 ♣ K Kn 7 4 2</p>
N	Ø							
V	S							

Grand, Syd ut. Syd-Nord skal ta 9 stikk mot ethvert forsvar.

Løsning i neste nummer.

VIENNA

Prøver i meldeteknikk

Ved Rolf Bøe, Oslo.

Er den siste melding i nedenstående meldingsforløp spørremelding eller ikke? (Vi forutsetter at mine varianter anvendes.)

1) Syd: Nord:

1 ♣	1 gr.
2 ♣	2 ♦
2 ♠	4 ♣

2) Syd: Nord:

1 gr.	2 ♦
2 gr.	3 ♣
3 ♥	3 ♠
4 ♣	

3) Syd: Nord:

1 gr.	2 ♦
2 gr.	3 ♠
4 ♥	

4) Syd: Nord:

1 gr.	2 ♠
3 ♣	3 ♠
4 ♦	

5) Syd: Nord:

1 gr.	2 ♥
3 ♥	3 ♠

6) Syd: Nord:

1 ♣	1 ♠
2 ♠	3 ♦

7) Syd: Nord:

1 ♣	1 ♠
3 ♠	4 ♦

8) Syd: Nord:

1 gr.	2 ♣
2 ♦	2 gr.
4 ♥	

9) Syd: Nord:

2 ♣	2 ♦
2 ♠	2 gr.
4 ♦	

Løsning side 16.

Meldeoppgaven i nr. 4.

P. Skjeldal, Bulken, vant tiere.

Det er hyggelig å se at så mange av leserne forsøkte seg på vår meldeoppgave, og enda hyggeligere var det å konstatere at løsningene gjennomgående lå på et så høyt nivå. Spillet så slik ut:

♠	Ingen		♠	x x x				
♥	K D Kn x x x		♥	10 x x x				
♦	Ess x x x x		♦	K Kn x x x				
♣	9 8		♣	7				
♠	D x x x	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	♠	x x x
N								
V								
Ø								
S								
♥	x x	♥	10 x x x					
♦	D 4	♦	K Kn x x x					
♣	10 x x x x	♣	7					
♠	Ess K Kn 10 x x							
♥	Ess							
♦	3							
♣	Ess K D Kn x							

Nord gir. Alle i sonen

Spillet er hentet fra parmesterskapet i Oslo. Oppgaven lød: Hvordan med rimelighet få meldt storeslemmen i hjerter (den eneste syvmelding som kan klares?)

Det beste forslag er etter vår mening innsendt av herr P. Skjeldal, Bulken. Han får altså tiere. Hans meldeserie ser slik ut.

<i>Nord</i>	<i>Syd</i>
1 ♥	2 ♠
3 ♥	4 ♣
4 ♥	4 gr.
5 ♦	7 ♥

Vi liker meldingsforløpet fordi det er naturlig og logisk (vi skal her huske på at makkerne ikke ser hverandres kort). Når Syd i annen melderunde sier 4 kløver forstår Nord at kortene ikke passer sammen. Det har derfor liten hensikt å melde 4 ruter fordi makker neppe kan ha rutertilpasning. Bedre er det å

melde av hjertene for 3. gang, for å fortelle at fargen er lang og solid. Og nå gir Syd med sine 5 HS for alvor til stormangrep. Etter for sikkerhets skyld å ha konstatert at makker har ett ess, melder han 7 hjerter rett i, som etter Nord's gjentatte hjertermeldinger må være temmelig opplagt.

Det samme meldingsforløp har herr Asmund Bakken, Trondheim og herr T. Taugbøl, Skogns st., med undtagelse av at de etter Nord's svar 5 ruter spør påny med 5 grand for å få greie på Kongene, av hensyn til en eventuell *storestem i grand*. Men selv med 2 Konger hos makker skal kontrakten ikke gå i grand — det skal Syd se. Kommer det ruter ut — det mest sandsynlige — risikerer en jo at forbindelsen mellom Nord og Syd brytes. Det må altså være klart for Syd at kontrakten skal gå i hjerter. Derfor er 5 grandmeldingen overflødig, og derfor gir vi herr Skjeldals meldeserie et lite fortrin, selv om vi gir de to andre nevnte herrer også vår fulle honnør.

En del av leserne starter med 3 hjerter, og da er det jo lett å komme frem:

	<i>Nord</i>	<i>Syd</i>
	3 ♥	4 gr.
(Blackw.)	5 ♦	5 gr.
>	6 ♦	7 ♥

Her passer alt utmerket, men for det første er ikke 3-åpingen helt i orden (bør også ha tiere i hjerter), og for det annet liker vi ikke en 3-åping på en to-seter. Derved kan en nemlig forskjertse chansen til å komme i en eventuell gunstig ruterkontrakt. Meldeserien — så god som den ellers er — virker etter vår mening litt unaturlig.

Følgende fortjener å nevnes for gode løsninger. Hjalmar Clausen, Fr.stad. Arvid Eysen, Oslo. Arthur Olsen, Frogner, Magne Skrede, Elverum. Leo Tvedt, Tyssedal.

E K S P E R T K L U B B E N

Mars-konkurransen: 1. premie: D. Hvalrygg, Nøtterøy.
2. — Olaf Clausen, Fredrikstad.

April- — 1. premie: A. J. Richardsen, Oslo.
2. — Anders Paulsen.

Oppgave nr. 11.

♠	Ess D 10 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S
N						
V						
Ø						
S						
♥	Ess Kn 5					
♦	9 8 4 3					
♣	9 5					
♠	6 5 4					
♥	D 10 7 4					
♦	K D Kn					
♣	6 4 2					

Øst var giver og åpnet med 1 spar, Vest sa 3 spar og Øst 4 spar. De er Syd og starter med ruter konge. Nord legger ruter 5 og Øst ruter 2. Hvilke refleksjoner vil De gjøre nå og hvilken chance ser De til bet? Hva vil De spille?

Oppgave nr. 12

♠ D 7 6 5 2
♥ 10 3
♦ 7
♣ Ess K 6 5 4

N	
V	Ø
	S

♠ Ess 9
♥ Ess K D Kn 2
♦ D 5 2
♣ 7 3 2

Syd spiller 4 hjerter. Ingen meldinger fra motparten. Vest spiller ut hjerter 6. Hvordan vil De som Syd planlegge spillet? Begrunnelse.

For riktig løsning av disse 2 oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier: 1. premie: 2 kortstokker fra Emil Moestue A/s, og 2. premie: kr. 10,00 kontanter.

Løsninger sendes redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsonsgt. 34 B, Oslo, innen 20. juli 1945.

Løsning til oppgave nr. 9.

♠ Kn 6 3
♥ 9 4
♦ 7 4 2
♣ D Kn 5 4 2

N	
V	Ø
	S

♠ D 7 5
♥ Ess K Kn 10 6 3
♦ K D
♣ Ess 8

Meldingene falt:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♦	pass	pass	2 ♥
2 ♠	pass	pass	4 ♥
pass	pass	pass	

Vest begynte med spar konge men da Øst la toeren, skiftet han til ruter ess og ruter knekt, og Syd kom inn. Gjør rede for Syds beste spilleplan.

Første poeng er at De som Syd skal legge spar dame i 1. stikket! Derved sørger De for å få inntøkt på bordets sparknekt til å ta såvel kløver- som hjertersaksen (med tilsammen 8 trumf er det matematisk sett riktig å prøve finessen). Etter ruterstikket trekker De hjerter ess og fortsetter så med spar. Vest tar esset og skifter vel til ruter, som De stjeler. Derpå inn på spar knekt og så kommer annet poeng: De skal trekke kløver dame, og ikke hjerter 9. Spiller De nemlig hjerter, og Øst

dekker, kan De siden ikke få tatt saksen i kløver. Men spiller De først kløver, er Øst med kløver konge hjelpelos. Dekker han med kongen, vil kløver knekt gi ny inntøkt til hjertersaksen. Dekker han ikke, skifter De til hjerter 9, som De lar løpe.

Som det sees må spillet allerede fra begynnelsen av baseres på at Øst har både hjerter dame og kløver konge. Fordelingen var:

♠ Ess K 10 8	<table border="1"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>	N		V	Ø		S	♥ 9 4 2
N								
V		Ø						
		S						
♥ 7 5		♦ D 8 2						
♦ Ess Kn 10 9 5	♠ 8 6 3							
♣ 10 7	♣ K 9 6 3							

Løsning til oppgave nr. 10.

♠ K 8 7 6
♥ Ess 10 3
♦ 9 5 4
♣ D 8 2

N	
V	Ø
	S

♠ Ess D 3
♥ D 7 6 4 2
♦ K D
♣ Ess K 4

Syd spiller 4 hjerter. Vest åpner med ruter 2. Øst tar esset og returnerer fargen og Syd får stikket. Hvordan bør nå Syd spille videre?

Som Syd er Deres eneste problem nå å søke å unngå å tape mere enn to trumfstikk med henblikk på en mulig 4-1 fordeling, (med 5-0 fordeling er situasjonen håplos.) Det sikre spill mot en slik sats er først å trekke hjerter ess, og deretter spille Dem inn f. eks. på kløver, og så trekke liten hjerter opp mot tieren. Er nå Vest reونس, trekker tieren knekten fra Øst. Denne kan nå bare få et trumfstikk til. Er det Vest som har 4 trumf vil han ved denne spillemåte kun få 2 trumfstikk.

Enkelte foreslår å spille liten trumf fra Syd og knipe med tieren. Men da blir det bet hvis Øst har knekten singel. Andre spiller liten fra Nord opp mot damen. Men da blir det bet hvis Vest har konge singel.

Følgende oppnådde score for Mars-konkurransen:

2 poeng:

Reidar Aadne, Oslo. Kristian Arnesen, Narvik. A. Bakken, Trondheim. Per Bo, Fåvang. Olaf Clausen, Fredriksdal. Arvid Evjen, Oslo. Ernst Frantzen, Tyssedal. Tormod Gjestland jr. Heroya. J. J. Grundt, Oslo. Kristen Hansen, pr. Sandefjord. Håkon Hoel, Harstad. D. Hvalrygg, Notterov. Toralf Larsen, Tyssedal. Oluf Løvsjø, Helgeland. Harald Lund, Lilleaker. Trygve Mortensen, Sandnessjøen. V. B. Nicolaysen, Sarpsborg. Anders Paulsen, Oslo. Hans L. Pentz, Oslo. A. J. Richardsen, Oslo. Fru M. Rinnan, Trondheim.

Lorentz Strand, Tønsberg. Arne E. Strøm, Tønsberg. Asbjørn Sve, Namsos. T. Taughøl, Skogn st. J. Møller Warmedal, Nøtterøy.

1 poeng:

G. Amdahl, Overhalla. Fru Ruth S. Bie, Trondheim. Hans Christoffersen, Oslo. Th. F. Egidius, Bærum. Joar Eimhjellen, Namsos. T. Eriksen, Bodø. Johan H. Erlandsen, Harstad. Haakon Gunnes, Skien. Osc. Hansen, Oslo. H. Hilleveg, Oslo. Thomas Th. Iveland, pr. Kristiansand S. Oscar Jansen Oslo. S. T. Johnsen, Tønsberg. Oddvar Karlson, Fredrikstad. Hans Larsen, Stavanger. M. O. Lier, Kløfta. Hans Mathisen, Nøtterøy. Mathias Mathisen, Harstad. Bjarne Methi, Harstad. T. Moe, Overhalla. O. R. Møhle, Oslo. Karl Netland, Vøll, Jæren. Håkon Oftedal, Oltedal. Arthur Olsen, Frogner. Finn Opsahl, Koppang. Torleif W. Petersen, Bodø. Lars Raknes, Haugesund. Rolf Risnes, Kr.sand S. Peter skjeldal, Tyssedal. R. Wisth, Bodø. Ivar Tauge, Steinkjer. Leo Tvedt, Tyssedal.

Ved loddtrækningen ble 1. premie, 2 kortstokker fra Emil Moestue A/S., Oslo vunnet av herr D. Hvalrygg, Nøtterøy, og 2. premie, kr. 10,00 i kontanter, av herr Olaf Clausen, Fr.stad.

Før februar konkurransen får herr Kristian Svenning, Narvik, og herr Rolf Risnes, Kr.sand S., hver 2 poeng. For samme konkurranse får

herr Trygg Eriksen, Bodø, 2 poeng istedenfor som tidligere oppgitt 1 poeng.

Følgende oppnådde score for april-konkurransen:

2 poeng:

Alfred Andersen, Gresvik. Tormod Gjestland jr., Herøya. H. J. Grundt, Oslo. Kristen Hansen, pr. Sandefjord. Håkon Hoel, Harstad. Harald Lud, Lilleaker. Anders Paulsen, Oslo. A. J. Richardsen, Oslo. Ivar Tangen, Steinkjer. T. Taughøl, Skogn st. J. Møller Warmedal, Nøtterøy.

1 poeng:

Reidar Aadne, Oslo. K. Arnesen, Narvik. Asmund Bakken, Trondheim. Arvid Evjen, Oslo. Ernst Frantzen, Tyssedal. Gudm. Fridheim, Mosjøen. Fred. Hansen, Oslo. D. Hvalrygg, Nøtterøy. Thomas Th. Iveland, pr. Kr.sand S. Stein Kollandsrud, Uvdal. Thoralf Larsen, Tyssedal. Oluf Larsgård, Helgeland. T. Mortensen, Sandnessjøen. Karl Netland, Jæren. V. B. Nicolaysen, Sarpsborg. Hans L. Pentz, Oslo. Peter Skjeldal, Bulken. Magne Skrede, Elverum. Lorentz Strand, Tønsberg. Arne E. Strøm, Tønsberg. Asbjørn Sve, Namsos.

Ved loddtrækningen ble 1. premie, 2 kortstokker fra Emil Moestue A/S., Oslo, vunnet av herr A. J. Richardsen, Oslo, og 2. premie, kr 10,00 i kontanter, av herr Anders Paulsen (adresse bes oppgitt).

Råd til makkerpar.

Oppslått i The Knickerbocker Whist Club, New York.

Fra «Dansk Bridge» tillater vi oss å hente disse «Råd til makkerpar». Som det fremgår ovenfor er de oppslått i The Knickerbocker Whist Club, New York. Vi tror at de med god virkning også kunde slåes opp i alle andre bridgeklubber over den hele verden.

1. Kun den helt feilfrie spiller er kvalifisert til å kritisere. Han er ikke medlem av denne klubb.
2. Gi ikke Deres bridgevitnen fra Dem. Lat Deres motstandere og ikke deres makker betale for den.
3. All tale om det forrige spill bør være kort. Kritikkk bør være Tabu. Begge dele er virkningsløse.
4. Enten De tror det eller ikke, så forsøker Deres makker å spille til Deres fordel.
5. Samarbeide med makker og gjensidig ølskverdighet er en av de aksjer, der gir mest utbytte.
6. Kritikkk fører til uenighet. Uenighet fører til tap.
7. Et splittet makkerpar er dødsdømt før starten.
8. Utelukk kritikken og skjær derved tapene ned.

9. De fleste gratis bridgeleksjoner er alt for dyre.
10. Deres makker er meget lei for den feil, han har gjort. La være med å trære den ut.
11. En bridgeklubb er hverken en prekestol eller en foredragsal. La oss spille det neste spill.
12. Kjemp ikke mot makker. Han ønsker å være Deres allierte.
13. Det største aktiv i bridge er konsentrasjon. Den største forhindring av konsentrasjonen er kritikkk.
14. Bitende bemerkninger kan være kostbare. Vær ikke en ødeland.
15. Skill Dem ikke fra Deres makker. De økteskaplige er ikke de eneste kostbare skilsmisser.
16. Kritikkk bør alltid begynne med en selv.
17. Med sarkastiske kommentarer vinnes ingen robber.
18. Å lytte til tale om det forrige spill betegner høflighet — ikke interesse.
19. Muntlig flåing er en tvilsom motgift mot hjernesløvhet (hvis De forstår, hva vi mener).

At The Bridge World.

Noen spill fra vår store bridgeturnering.

Vi har fått flere henvendelser om å referere noen av spillene fra magasinets turnering. Da det er et stort antall av bladets lesere som ikke har deltatt i turneringen og som således ikke kjenner spillene, etterkommer vi gjerne anmodningen.

Spill nr. 3.

Fienden utnytter et verdifullt tempo.

♠ K 6 4 3 ♥ 3 2 ♦ 9 8 4 3 ♣ 10 9 8	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ Kn 10 5 ♥ 6 4 ♦ Ess D 7 2 ♣ Ess 6 5 4	♠ 9 8 7 ♥ Ess K D 9 8 ♦ 6 5 ♣ D Kn 3
	N											
V		Ø										
	S											

Syd gir. Ø—V i sonen.

Meldingene bør gå:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♥	pass	3 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Med god trumfstøtte, 3 HS og jevn fordeling hopper Nord til 3 hjerter. Syd har intet tillegg og avslutter derfor med 4 hjerter.

Spillet:

Vest starter best med kløver 10, og Øst ser at det neppe er mer å få enn 1 stikk i kløver og 2 i ruter. Hvor ligger da betechansen? I trumf er det nok ikke stikk å få, og i spar ser det også håpløst ut, all den stund en eventuell sparfinesse vil lykkes. Men hvis Syd har 3 spar? Ja — i så fall er det virkelig en chance hvis Vest har Kongen. Et sparstikk kan da etableres for melderer får godspilt ruterne. Men Øst må utnytte det verdifulle tempo *straks*: stikke med kløver ess og øyeblikkelig returnere spar knekt. Når han siden kommer inn på ruter, fortsetter han med spar 10, og får med en- ni en ruterinnkomst etablert makkens spar Konge, som heter kontrakten. Morsom, men vanskelig prøve for Øst.

Spill nr. 4.

Avstå fra valgets kvaler!

♠ K 8 5 3 ♥ Ess 10 8 7 4 3 ♦ 9 2 ♣ 9	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ Kn 9 ♥ K 2 ♦ Ess 7 6 5 4 3 ♣ Kn 7 4	♠ D 5 4 2 ♥ 9 5 ♦ Kn 10 8 ♣ D 10 3 2
	N											
V		Ø										
	S											

Vest gir. Alle i sonen.

Meldingene bør gå:

Culbertson:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♣	1 ♥	2 ♦	pass
2 gr.	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Med en 6-kortfarge og i alt $1\frac{1}{2}$ Hs skal Øst selv etter mellomhåndens melding si 2 ruter. I neste meldeperiode går han til 3 grand, da hånden får øket verdi ved hjerterhold samt tillegg i form av 2 knekter.

Vienna

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♣	1 ♥	2 ♦	pass
3 ♣	pass	3 ♦	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Øst bør etter Vests 3 kløver si 3 ruter for å holde meldingene oppe.

Spillet:

Nord inviterer med 4de høyeste hjerter, syveren, og Vest stikker med knekten. Det hele er såre enkelt med kløver dame hos Nord, idet bordets knekt da vil gi innkomst til ruterne (etter at kong—dame er trukket ut). Imidlertid tar Vest først kløver ess for eventuelt å få noen opplysninger. Da nieren faller hos Nord, skal melderer ikke ta noen chance på at Nord også har damen, men spille safe: trekke liten kløver til bordet. Har Nord damen er 4 kløvestikk og dermed kontrakten i orden. Viser Nord renons, som her, tar bordet knekten og Syd damen. Uansett motspill er nå spillet i havn. Straks Vest kommer inn tar han sine ruterhonnører og *stikker den andre med blindemanns ess*. Så fanger han Syds kløver 10 og får sin kontrakt etter et vel gjennomtenkt spill.

Spill nr. 6.

En mulighet som utnyttes uten risiko.

♠ 8 6
♥ 9 6 4 3
♦ D Kn 10 4
♣ D Kn 10

♠ Ess 9 3
♥ Ess 7 2
♦ 7 6 5
♣ Ess 8 7 5

N	
V	Ø
	S

♠ K D Kn 10 5
♥ K 8
♦ K 3 2
♣ K 6 2

♠ 7 4 2
♥ D Kn 10 5
♦ Ess 9 8
♣ 9 4 3

Øst gir. Øst—Vest i sonen.

Meldingene bør gå:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest oppfyller ikke kravet til en hoppmelding til 3 spar. Med 3 HS må han derfor finne en mellommelding, som er krav for en runde: 2 kløver. Øst gjentar sparfargen og nå hopper Vest til 4 spar.

Spillet:

Syd begynner med hjerter Dame. Opptellingen viser 9 stikk, og 10 hvis Nord har ruter ess. Dog bør en annen mulighet prøves først, nemlig godspilling av bordets 4de kløver, hvilket vil lykkes med kløversits 3—3. Men hvordan unngå tap av et kløverstikk? Jo, ved å fire på første hjerter og siden kaste en kløver på hjerter ess! Det gjelder jo for all del å holde Nord ute av hensyn til gjennomspill i ruter. Spillet går altså slik: neste hjerter tar Øst med Kongen. Så spilles konge og dame i spar og kløver konge. Derpå inn på kløver ess, på hjerter ess kastes en kløver, og en kløver stjeles. Spar ess gir så inkomst til den nå godspilte kløver, hvorpå Øst kaster en ruter. Resultat: 10 stikk, etter et spill hvor Øst får anledning til å praktisere den velkjente regel at av to chanser skal den ufarlige prøves først.

Spill nr. 7.

Det navnløse coup som dobbelt coup.

♠ D Kn 10 9 8 7 4 2
♥ K
♦ Ingen
♣ Kn 7 5 4

♠ 3
♥ Ess D 10 5 3
♦ Ess 9 4 2
♣ K 8 2

N	
V	Ø
	S

♠ K 6 5
♥ Kn 7 6
♦ K 10 8 6 5 3
♣ 6

♠ Ess
♥ 9 8 4 2
♦ D Kn 7
♣ Ess D 10 9 3

Syd gir. Alle i sonen.

Meldingene bør gå:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♥	4 ♠	pass
pass	pass		

Med god tilpasning i kløver og 6 sikre trumfstikk bør Nord etter makkers åpningsmelding gå rett i utgang.

Spillet:

Øst, som forstår at fordelingen er ute og går, må søke å sikre seg et stjelestikk i kløver. Med sannsynlig hjerterinnkomst hos makker skulle det være chance hertil. Han spiller derfor ut sin single kløver.

Nord, som må lese det utspilte kort som en singleton, tar naturligvis struks esset. Faren for bet er overhengende hvis Øst har kongen tredje i trumf. Imidlertid kan situasjonen redde hvis Nord kan klare å bryte forbindelsen mellom Øst og Vest så at fienden ikke oppnår det tilsiktede stjelestikk. Han trekker derfor ruter dame, i håp om at Øst iallfall har en av de høye ruterhonnører. Vest legger esset og Nord trumfer. Så inn på trumf ess, ruter knekt spilles, Nord legger sin hjertertaper og Øst kommer inn. Forbindelsen er nå brutt og Øst—Vest kan i alt bare få 3 stikk. De som har klart «Det navnløse coup» i denne sjeldne form har grunn til å føle seg stolte.

Spill nr. 13.

Varsom behandling av trumffargen.

♠ K
♥ 9 8 6
♦ D Kn 9 4
♣ K 10 9 4 2

♠ Ess D 9 4
♥ Ess D Kn 10 2
♦ Ess K
♣ Ess D

N	
V	Ø
	S

♠ 6 5 3 2
♥ K 3
♦ 10 8 6 5 3
♣ 7 5

♠ Kn 10 8 7
♥ 7 5 4
♦ 7 2
♣ Kn 8 6 3

Nord gir. Alle i sonen.

Meldingene bør gå:

Culbertson:			
Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	pass	2 ♥
pass	2 gr.	pass	3 ♠
pass	4 ♠	pass	6 ♠
pass	pass	pass	

Det er en fair chance å prøve slemmen i spar etter makkers støtte i spar.

Vienna:

På samme måte.

Nord begynner med ruter dame, og Vest får stikket. Første poeng er at han straks skal slå spar ess, for det tilfelle at kongen skulle sitte singel hos Nord. Intet kan tapes

på denne spillemåte, for et stikk i fargen må jo i alle tilfelle avgis. Her faller kongen, og Syd er altså markert med 4 trumf. Bordet spilles inn på hjerter konge. Så trekkes en spar, Syd legger knekten, og nå kommer spilllets fine poeng: Vest skal fire! Syd skifter best til kløver, Vest tar esset, spiller ess og dame i hjerter og kvitter seg med bordets kløver. Så kløver til stjeling hos blindemann, derpå fanges Syds spar 10 og resten står. — Hvis spilleren gjør den feil å dekke spar knekt med damen, går han 2 betar. Etter at han har stjålet kløver med trumf, spilles bordets siste trumf. Syd tar da straks tieren og presser Vestis siste trumf med kløver. Så avgjørende betydning kan altså et tempo få.

Løsning til problem nr. 28.

Av dr. Th. F. Egidius.

♠ 6 4	♠ Kn 9 8 5	♠ D 10 7 3 2
♥ D Kn 10 5	♥ 6	♥ 9 8 7 3 2
♦ K 5 3	♦ 8 7 2	♦ 9
♣ Kn 9 7 5	♣ 10 6 4 3	♣ K D

♠ Ess K	N	♠ D 10 7 3 2
♥ Ess K 4	V	♥ 9 8 7 3 2
♦ Ess D Kn 10 6	O	♦ 9
♣ Ess 8 2	S	♣ K D

Syd spiller 5 ruter, Vest spiller ut hjerter Dame. Nord-Syd skal ta 11 stikk mot ethvert forsvar.

Vest:	Nord:	Ost:	Syd:
1. ♥ D	♥ 6	♥ 2	♥ Ess
2. ♠ 4	♠ 5	♠ 2	♠ Ess
3. ♠ 6	♠ 8	♠ 3	♠ K
4. ♦ K	♦ 2	♦ 9	♦ D
5. ♦ 3	♦ 7	♥ 3	♦ 6
6. ♣ 5	♣ 9	♠ 10	♦ 10
7. ♥ 5	♣ 3	♥ 7	♥ K
8. ♥ 10	♦ 4	♥ 8	♥ 4
9. ♥ Kn	♠ Kn	♠ D	♦ Kn
10. ♣ 7	♣ 4	♠ D	♣ Ess
11. ♣ 9	♣ 6	♣ K	♣ 2

Ost er inne og må spille spar eller hjerter til dobbeltrensens, og resten står.

Hvis Vest i stikk nr. 4 firer fortsetter Syd med liten hjerter til trumf og spar til trumf 10. Tar Vest nu over med ruter Konge, fortsettes som nevnt foran. Hvis Vest firer på

nytt, spilles hjerter ess til trumf, spar til trumf ess, kløver ess og liten kløver, og Vest får bare for ruter konge.

Som det sees er prinsippet velkjent nok: ufullstendig eliminasjon.

Svar på „Meldeprover i „Vienna“.

1. *Spørremelding.* Både Syds 1 kløver og 2 kløver er kunstige meldinger. Derfor regnes kløverfargen ikke som «meldt». Nord's 4 kløver er spørremelding med spar som trumf.
2. *Ikke spørremelding.* Nord har kommet med en ekte 3kløvermelding, og Syds 4 kløver er høyning av makkers farge.
3. *Spørremelding.* Syd benekter ved sin 2 grand femkorsfarge i hjerter. Nord på sin side benekter ved 3 spar firekorsfarge i hjerter. Det kan derfor ikke være noen idé for Syd å tone en meldbar hjerterfarge på 4-trinet. Meldingen er ledig, og benyttes som spørremelding.
4. *Ikke spørremelding.* Syd har ikke akseptert spar som trumffarge. Han viser sin ruterfarge, og forteller samtidig at kløverfargen er lengre en ruterfargen. Hvis Syd vilde komme med spørremelding med spar som trumf måtte han sagt 5 ruter.
5. *Ikke spørremelding.* Nord viser en sannsynlig fordeling på 5 hjerter og 4 spar, og vil undersøke om ikke spar er bedre enn hjerter som sluttkontrakt. Hvis Nord vilde spurt måtte han sagt 4 spar.
6. *Ikke spørremelding.* Nord viser en meldbar ruterfarge for å fortelle sin fordeling. Det er bare ved overmelding i motpartens farge at en spørremelding kan komme før på 4-trinet.
7. *Spørremelding.* I motsetning til i eksempel 6 kommer ruterfargen her på 4-trinet.
8. *Ikke spørremelding.* Hva skulde trumffargen være hvis 4 hjerter var spørremelding? Det er jo ingen farge meldt, da både 2 kløver og 2 ruter er kunstige meldinger. (I parentes vil jeg bemerke at Syds melding er dårlig, når han er så sterk at han er villig til å spille utgang likegyldig hva makker har skal han åpne med 2 hjerter — eller 2 kløver hvis han bruker de valgfrie 2-åpninger.)
9. *Spørremelding.* Hvis man bruker Herberth. I så fall er ruterfargen ikke meldt før. Brukes ikke Herberth eller de valgfrie 2-åpninger viser 4 ruter kraftig støtte til makker.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Oslo.

Redaktør:

Erling Wagle, Erl. Skjalgssøns gt. 34 b, Oslo.

Trykt hos Johansen & Nielsen — Oslo.